

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

קטן עולה למניין שבעה

גמרא (מגילה כג.) ת"ר הכל עולין למניין שבעה ואפי' קטן, ע"כ. וכי"פ הרמב"ם (הלי תפילה פ"ב ה"יז), הטור והשו"ע (סימן רפ"ב ס"ג).
וכן הוא מנהיגנו כידוע שקטן עולה למניין שבעה ובפרט שעולה הוא לקרוא השישי וכמובא בשת"ז (שם) ובשע"ה (סי' ס"ה).
וכן העלה מהרי"ח כסאר בשו"ת החיים והשלום והוסיף, ובתנאי שיאה הקטן בקי לקרות, בכדי שלא יבוא לבלבל את הציבור, עכ"ל.

וילך איש מבית לוי (ב. א)

מובא במדרש הגדול על פסי זה, 'כיון שראה עמרם ובית דינו שגזר פרעה כך, מיד ישבו אף הם ואמרו, מה אנו מולידין בנים והם מטילין אותן ליאור מוטב שניבטל מפריה ורביה, ופירש כל אחד מאשתו ואף עמרם פירש מאשתו. באת מרים אצל אביה ואמרה לו, גזירה שלכם קשה משלפרעה, פרעה גזר על הזכרים ואתם גזרתם על הזכרים ועל הנקבות. פרעה הרשע ספק גזירותיו מתקיימין ספק אין מתקיימין אבל אתה צדיק ותגזר אומר ויקם לך (איוב כב. כח), ולא עוד אלא שראיתי ברוח הקודש שעתידי לצאת ממך בן שהוא מושיע את ישראל. כיון שראה עמרם כך, הלך לבית דין וביטלו את הגזירה והחזיר את יוכבד. לכך נאמר 'וילך אישי וכו'.

למדנו דבר גדול ממדרש זה, שאין לאדם לדאוג ממה שיעשה או יארע עם הילד לאחר שילוד, אלא יש לו לקיים חובתו לקונן.

גם יזכר הבינה זאת, שאף שנלקח משה לבית פרעה ע"י בתו בְּתִיָּה כשיצאה לרחוץ ביאור, לא נתייאשה, שהרי שמחה להניק את בנה על אף שידעה שבתום הניקתו, ישיבוהו למקום טומאה וצולעה.

ואף כל ישראל במצרים המשיכו בקיום מצות בוראם, על אף שידעו גזירת פרעה ולא אמרו למה ניגע לריק. וע"כ זכו שנעשו להם כל הניסים הגדולים בלידת בניהם ובגדילתם בשדות, כידוע ממדרשי חז"ל.

וגם חזקיה טעה בזה ושב בתשובה, כמסופר בגמ' (ברכות ז.) חזקיה המלך חלה ובא ישעיה הנביא לבקרו ואמר לו בנבואה, 'צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה, מת אתה בעולם הזה, ולא תחיה לעולם הבא וכו', משום שלא עסקת בפריה ורביה. אמר לו חזקיה, משום שראיתי ברוח הקדש שיצאו ממני בנים לא כשרים. אי"ל ישעיה, בעניינים של ה' למה לך להתערב, מה שצורך השי"ת לקיים מצות פריה ורביה תעשה ומה שנח להקב"ה הוא יעשה. אי"ל חזקיה, תן לי את בתך לאשה ואולי בזכותך ובזכותי יצאו ממני בנים כשרים. אי"ל ישעיה, כבר נגזרה עליך גזירה. אי"ל חזקיה, בן אמוץ (ישעיה) כלה נבואתך וצא, כך מקובלני מבית אבי אבא אפי' חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים שנאי הן יקטלני לו איחל (איוב יג. טו).
הא לנו, שאפילו שידע חזקיה המלך בבירור שבניו רשעים יהיו, נשא אשה ולא מנע עצמו מן הרחמים, והוליד בניו רבשקה ומנשה על כתיפיו ללמוד תורה, כפי שמספר המדרש (מנורת המאור סי' פה), ולא מנע עצמו מחינוך בניו.

ואף יצחק אבינו ידע במעשי עשו בנו (כמובא במנחת יהודה ע"פ 'ויאהב יצחק את עשו' (בראשית כה. כח)) ועכ"ז קירבו ולימדו תורה, ואפילו את הברכות היה בדעתו לתת לו אולי יעזרו ויכשר לבסוף.

אי"כ חלילה לאדם להתיימש מעיקרא ולחשוב בלבו שמדות בנו אינם כשרות, וכבר הנו גדול והרגלו נעשה רע, ואי"כ מה אעשה לבני, ח"ו! כי כבר אמרה תורה 'כי יצר לב האדם רע מנעוריו' ועלינו ההורים מוטל החיוב לנתנו ולהדריכו לדרך ישרה. ואפילו אם יודע שבנו נפל ברשת זו טמנו ב"מ, אל ימנע עצמו מחינוכו ולקרבו לתורה, ותהיה תפלתו למודה על לשונו בכל עת להתפלל על בניו שילכו בדרך התורה והיראה.

ומי לנו גדול מר' עקיבא שארבעים שנה היה רועה צאן ואפילו קרוא וכתוב לא ידע, ולבסוף זכה והיה רבן שלכל ישראל. וריש לקיש שבתחילה היה 'ראש השודדים', ולבסוף זכה והיה חברותא לר' יוחנן, עד שאמר עליו ר' יוחנן 'או חברותא או מיתותאי'. ונזכה כולנו שלא ניגע לריק ולא נלד לבהלה ויתקיים בנו 'הזורעים בדמעה ברינה יקצורו', אכ"י.

להצלחת כל תורמי התלמוד תורה
לרפואת שמואל בן שלום ורות בת ישי.
לזשי"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה. שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה

מרבני הקהילה

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
רב ק"ק פעולת צדיק

בדין עידת אווזין ותורנגולים ומיני תוכיים גדולים בשבת

נשאלתי מאת ידידנו החבר הנכבד השה"ט בנייה יצ"ו מבני קהילתנו הקדושה פעולת צדיק פה עיי"ת אלעד ת"ו.

במי שמגדל בביתו מין עוף תוכי גדול נחמד למראה וטוב לשמיעה המדבר כמו בני אדם, וגזוז לו כנפיו והוא נותן לו להלך בתוך ביתו אנה ואנה כרצונו, וכיון שהורגל בביתו אינו בורח מבני אדם, אם מותר בשבת לדחותו מאחוריו או לעמוד בפניו כדי שיכנס לכלבו ולנעול בפניו, או שאסור משום צידה. ועוד שאלו, בני אדם שמגדלים אוזים ותורנגולים וכיו"ב בחצר, אם מותר בשבת לרדוף אחרי התורנגולים עד שיכנסו ללול שלהם ולנעול בפניהם או לא:

תשובה: כתב מרן השה"ט סי' שטי"ז וז"ל, חיה ועוף שברשותו מותר לצודו, והוא שלא ימרודו, אבל אם הם מורדים אסור לתפסם אפי' בחצר, אם החצר גדול שאם לא גדלו בין בני אדם היו צריכים מצודה. וכתב ע"ז רמ"א וי"א דאסור לצוד חיה ועוף שברשותו וכו', וכן עיקר, ע"כ.

וכמה אחרונים הבינו בדעת מרן שהוא מותר לצוד תורנגולים וכיו"ב הואיל וחוזרין לכלובן מעצמן לערב. והרבו להקשות עליו ויש שתירצו בדוחק, כיעויין בכנסת הגדולה סטי"ז ובמג"א שם ס"ק כ"ו, ובמור וקציעה להיעב"ץ שם, ובספר בני ציון (ליכטמן) שם ועוד. ועל כן הכריעו האחרונים לאסור כדעת היש אומרים שהביא רמ"א, וכמובא בכף החיים שם ס"ק קי"ז, ובמשנ"ב שם ס"ק כ"ז, ובביה"ל שם ד"ה וי"א. וכל קבל דנא בספר מנא"ה פ"יז ס"ד ובספר חזו"ע ח"ה דף ק"א העלו להתיר לצוד תורנגולים וכיו"ב שברשותו הואיל וכה"ד מרן השה"ט שקיבלנו הוראותיו בין להקל בין להחמיר.

ברם הרב השטי"ז לא השמיט הגהה זו שלא כדרכו להשמיט כל שהוא נגד מרן, מכלל דס"ל דיש לחוש לדבריו להחמיר. וכן כתב אאמ"ר שליט"א בספרו שיע המקוצר א"י"ח ס"י ס"ה, שהעלה שם בסעיף י"ט דעת היש אוסרים, כיון שהשת"ז לא השמיטו וכו', יעו"ש בעיני יצחק את כ"ז. ויש להוסיף שגם בהלכות יו"ט בסי' קצ"ז סק"ט, רמז השת"ז למחלוקת זו ולא הכריע בה, כיעו"ש:

ועוד שלענ"ד המעיין היטב בלשון מרן השה"ט, וכן בהגהות מיימוניות הלכות שבת פ"י אות ר' שהוא מקורו, יראה שגם מרן אוסר לצודם באופן שהם בורחים וצריך לרדוף אחריהם כדי לתפסם, ודוקא בשאינם בורחים כלל מידי אדם הוא דהתיר, וזהו שכתב שאם לא גדלו בין ב"א היו צריכים מצודה, ע"כ. והטעם כיון שהם בורחים ועכשיו א"צ מצודה כי גדלו בין ב"א וחוזרין לכלובן מאליהן לערב. ודבר זה יבואר למעיין בסוגית הגמרא בביצה כ"ד ע"א, ובפרש"י שם ד"ה לכלובן. ובפרט בר"ן על הרי"ף שם דף י"ג ע"א ד"ה הי"ד יעו"ש. ואח"כ ראיתי שכן פירשו בדעת מרן מה"ר ישמעאל הכהן בשו"ת זרע אמת א"י"ח סי' ל"ח, אליה רבה סי' שטי"ז ס"ק ל"ח (ע"ש ואכמ"ל), פמ"ג שם באשל אות כ"ו, נשמת אדם כלל ל' אות ב', וכן מוכח בבן איש חי ש"ב פ' וארא אות ח'. וכן פירשו לשון מרן במשנ"ב שם ס"ק נ"ו ובכה"ח ס"ק קט"ז יעו"ש. וכל שכן שאין להקל בדבר אחר שכן הוא דעת כל הראשונים כמעט זולת הראב"ה, ועיין בביאור הלכה שם ואכמ"ל:

מסקנא: אוזין ותורנגולים שבחצר שדרכם לברוח מבני אדם ויש טורח לתפשו וכמו שהוא בדרך כלל, אע"פ שדרכן לחזור לכלובן מעצמן לעת ערב, אסור לרדוף אחריהם להכניסם לכלובן ולנעול בפניהם דלת הלול משום איסור צידה. (ותמוה מ"ש בספר שמירת שבת כהלכתה פכ"ז ס"ל"ה, שבימינו אין דרך התורנגול לברוח מבני אדם ולכן התיר לצודם, וכ"כ בספר פסקי תשובות סי' שטי"ז הערה ט"ז ע"ש. וזה מוכח במציאות שהם בורחים מאוד כשבאים לתפשו וקשה לתפשו זולת בלילה כשהן בכלובן. ואולי דיברו במין אחר): אבל במין תוכי הנז"ל כיון שאינו בורח מפני שהורגל להיות עמו בבית, מותר לדחותו מאחוריו להכניסו לכלוב ולנעול בפניו, ובלבד שלא יגביהו בידיים משום מוקצה. [ומאי דמשמע בשער הציון סי' שטי"ז אות פ"ז דאינו מיקל כי אם באוזין ותורנגולים ע"ש. זהו מפני שהוא נמשך אחר הרמ"א שם, אבל לדעת מרן וסיעתו בודאי שרי בכל חיה ועוף שברשותו כל שאינם בורחים מידי אדם].

ואין דברינו אמורים אלא במין תוכי גדול הנזכר בשאלה, אבל במיני תוכיים קטנים המצויים בהרבה בתים לנו, כיון שאינם בני תרבות כהתוכי הנז"ל, אותם אין לצוד בשבת (ועיין עוד בשמירת שבת כהלכה פכ"ז סמ"ה, ובהערה קנ"ד שם, ובספר אורחות שבת ח"א פ"ד העו כ"ח, ובחזו"ע ח"ב דף ק"ל). והנלע"ד כתבתי, וציי"מ ומי"נ אכ"י (ועיין בספרי בנין משה הלכות מלאכת צידה בשבת וכאן אמ"ל עוד).

בס"ד העלון מופץ בבתי הכנסת דק"ק תימן
ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי
נשמת.

לפרטים במזכירות הת"ת: 03*9097022

פתרונות לשבת 'מקץ'
אחודה חידה! יוסף נתברך יותר ב"ב
ברכות שנא' 'מאל אביך ויעזרך'
הזוכה בהגרלה: יונדב דחבש.
מי בתמונה? הרב שלום ראיבי זצ"ל.
הזוכה בהגרלה: רזיאל מסורי.

מי חיפשו מרגליות?
ובאיזה מדרש הן כתובות?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מהנעשה בת"ת

חולקו תפילה
לשמירת
הלשון לכל
תלמידי
כיתות הת"ת

גן גילאי
שלוש
במוטוריקה
עדינה

לאנשי החסד והצדקה הגיעו קופות
חדשות ומפוארת החפץ להיות
שותף. יפנה לפל: 050-4150896

מחידושי רבותינו

ומשה היה רועה וכו' אחר המדבר (ג. א.)

להתרחק מן הישוב כי הוא עילול החטא, מתרחק מן הגזל שלא ישחיתו צאנו השדות. ד"א כדי להתבודד לנבואה, והוא שני אחר המדבר.

דרז"ל (הוי ברי בחיי), מי שנה ישב משה במצרים ומי שנה במדין ומי שנה במדבר. וכן ר' עקיבה היו ימיו כמנין ימי משה רבינו ע"ה, מי שנה עסק בפרקמטיא מי שנה למד תורה מי שנה לימד. וכמו [כן] הילל הזקן, גם רבן יוחנן בן זכאי.

ועל דרך הפשט, משה השיג גי עניינים, סימן אמ"ש, אש מלאך שכינה. וזה שנתבא יעקב אבינו ע"ה ואמר (בראשית לא. מב) ויוכח אמש, שראה שעתיד משה להשיג גי עניינים אלו בשעת גאולת בניו, כן פירש מחבר הספר ז"ל.

ואמרו רז"ל (הוי במדה"ג) ראה אש מתלקחת בסנה והסנה איננו אוכל, וראה בעין הבשר ממש, והיה סבור שהוא גפרית של מטה, וראה הסנה שלא היה אוכל על כן רצה להתקרב, ואלו היה הסנה מתעכל והיה יודע שהאש מלמעלה לא היה מתקרב, ואחר שראה האש הזאת מיד נתחזק שכלו בראיית המלאך, ואחר שראה המלאך נתחזק שכלו וראה במראה הנבואה את השכינה. וכן מצינו בישראל שחינכן הקב"ה מעט מעט, תחילה במרה נצטוו בשבת ודינין, ואח"כ בי הדיברות

בסיני, ותשלום התורה בארץ מואב, ומכאן שצריך אדם לחנך שכלו מעט מעט ובזה תהיה מדתו עולה ומתרחבת. (יחמדת ימים' למורי"ש שבזי זצוק"ל)

ובזה תהיה מדתו עולה ומתרחבת. (יחמדת ימים' למורי"ש שבזי זצוק"ל)

בדרכיהם אתהלך...

והוי זהיר בגחלתן...

הרב מנחם מנצור היה אב בית דין בעיר עדן, בעל הדרת פנים, גאון בתורה וחסיד גדול. כל יהודי עדן וגם האמיר (השר הגדול הממונה על עדן) שהיה שם כולם הכירוהו והוקירוהו.

באחד הימים עבר ר' מנחם בשוק הערבי כשהוא נועל נעליים ברגליו. אחד השרים המוסלמים בראותו את הרב עובר והוא נועל ברגליו נעליים מצוחצחות ויפות. מיד נגש אליו וסטר לו על לחיו לעיני כל מי שהיה לידו, ואף אמר המוסלמי לר' מנחם. איך הרהבת בנפשך לעבור כאן ואתה נועל נעליים? הרי אתה יודע שאסור ליהודי לנעול נעלים בעברו כאן! ר' מנחם לא דיבר עם השר המוסלמי מאומה, אך מיהר ללכת משם.

בדרכו לביתו נכנס למקוה וירד לטבול את כל גופו והלך מיד לבית הכנסת להתפלל. בהיכנס הרב מנחם לבית הכנסת קרא לשמש אליו ואמר לו, אני מתפלל כאן ליד ארון הקודש ואתה עמוד נא בפתח בית הכנסת. וכראותך את המוסלמים נושאים מיטת מת. היכנס אלי מיד והודיעני.

הרב עמד ופתח את ארון הקודש והתפלל בכוונה עצומה. סגר את עיניו וישר את רגליו ולא זז ממקומו. השמש מילא בקשת הרב ועמד על פתח בית הכנסת. שעות אחדות חלפו ולבסוף נכנס השמש לבית הכנסת ופנה לר' מנחם ואמר לו. מארי, ראיתי המון רב של ערבים נושאים מיטת מת והם עברו מכאן לפני רגעים אחדים. זאת היתה לוויה גדולה.

הרב סגר את ארון הקודש, ואמר, 'כן יאבדו כל אויבך ה', והלך מיד לביתו, ביודעו כי המת היה השר שסטר על לחיו.

דבר מות השר נודע לאמיר. התפלא האמיר בלבנו. הלא הבוקר ראיתי את השר, ואיך זה מת מיד. חקר הדבר ונודע לו כי השר סטר על לחיו של הרב היהודי. אמר האמיר, אכן זה מעשה הרב היהודי. הזמין האמיר את ר' מנחם ובבת צחוק על פניו, אמר. מה זה מנחם? לא הנחתו אפילו שעה אחת?! השיב לו הרב, האמיר, שתחיה לאורך ימים! אני לא עשיתי מאומה, רק הוא קיבל ענשו מן השמים, מהי יתברך שמו.

(תולדות הרשב"י ח"ב עמי צט, משם יעקב טוב מעדן)

מהליכות אבותינו

'שכינה ביניהם'

יִרְדֵּשׁ רִי עֲקִיבָא, אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ, שְׂכִינָה בִּינֵיהוֹן, לֹא זָכוּ, אֲשֶׁר אוֹכְלֵתִי (סוטה יז.). פרש"י:

בִּינֵיהוֹן, שֶׁהָרִי חָלַק אֶת שְׁמוֹ וְשִׁכְנוּ בִּינֵיהוֹן יוֹיֵד בְּאִישׁ וְהִיא בְּאִשָּׁה. לֹא זָכוּ אֲשֶׁר אוֹכְלֵתוֹ,

שֶׁהִקְבִּיָּה מִסְלַק שְׁמוֹ מִבִּינֵיהוֹן וְנִמְצְאוּ אֲשֶׁר וְאִשָּׁה. וְקִיבְלֵנוּ מְזַקִּינֵנוּ שֶׁלֹּכֵן נִהְיָו אֲבוֹתֵינוּ

בְּתִימֹן שְׁאִין הַבְּעַל קוֹרָא לְאִשְׁתּוֹ בְּשֵׁמָה מִשּׁוֹם דְּרַכִּי צְנִיעוּת וְחִינוּךְ הִילְדִים, אֲלֵא קוֹרָא לָהּ יְהֵאִ, שְׁזָה מַעֲלָה

וְכַבּוּד הוּא לָהּ שֶׁמִּכְנָה אוֹתָהּ בְּאוֹת מִשָּׁם הִי לְרַמּוֹז עַל הֵי"א שְׁנוֹסֶפֶה לְשֵׁמָה מִשָּׁם הִי.

וּמִלְבַּד זֹאת אֲפֹשֶׁר לְהוֹסִיף נוֹפֵךְ לְדַבֵּר, שְׁכֹאֲשֶׁר מִכְנָה אוֹתָהּ כִּךְ, זֹה הִיא גַם תּוֹכוֹרֵת

עֲבוֹרִם לְהִיּוֹת שְׂכִינָה שְׁרוּיָה בִּינֵיהֶם וְלֹא חִיּוּ לְהִיפֹךְ. זֹה הִיא שִׁיחְתָּן שֶׁל־אֲבוֹתֵינוּ,

אֲנָשִׁים יְרֵאִים וְשְׁלֵמִים, שְׁבִמְעֵשִׂי הַיּוֹם יוֹם שֶׁלֹּהֶם הַחֲדִירוּ לְבִנֵי בֵּיתָם יִרְאֵת

שָׁמַיִם טְהוֹרָה וְזָכָה. לֹא לְחִינָם אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל 'חִיבֵי אָדָם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי

אֲבוֹתֵי, אֲכִי"ר.

לְעִילּוֹי נִשְׁמַת חַיִּים בֶּן יִחִיא נִהְרִי ז"ל,
אוֹרִיאֵל אֶהְרֹן בֶּן אֵלִיהוּ ז"ל,
יִפֵּה בֵּת יִחִיא נִהְרִי ע"ה, תִּנְצֵב"ה

צִחְצוּחֵי לִשׁוֹן

קוֹף- זוּהִי שֵׁם הָאוֹת מִכ"ב אוֹתוֹת הַתּוֹרָה.
אֵךְ קוֹף, זֶה שֵׁם הַחִיָּה הַנִּמְצָאָת בִּיעֵרוֹת.
כִּךְ גִּירִסְתִּינוּ, הִיפֹךְ מִהַנְּפוֹץ הַיּוֹם.

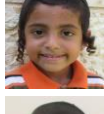
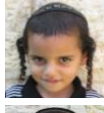
תפארת בנים

לראות.. להאזין.. להתרגש ולדמוע...
 שגם כיום בעדתינו הקדושה ילדים בני שלוש, ארבע
 וחמש, עולים לקריאת השישי בפרשת 'ויחי' כמנהגינו.
 הלא המה הי"ד החזקה

- אביתר מפעי נ"י
- פנחס גרזי נ"י
- משה שיאחי נ"י
- יהודה דחבש נ"י
- משה צוביירי נ"י
- מאיר גיסין נ"י
- יאיר עובדיה נ"י
- יהונתן שיאחי נ"י
- עילאי זביב נ"י
- שר שלום חסיד נ"י
- מתניה נהרי נ"י
- יוסף חסיד נ"י
- שלום דמרי נ"י
- איתי כברה נ"י

יה"ר שגדיים אלו תישיש יהיו, לרעות צאן קדושים, עד ביאת גואל צדק, אכי"ר.

התלמיד היקר
 נתנאל וגימה נ"י
 מכיתה ד' עשה סעודת
 סיום בכיתתו לרגל סיום
 משניות מסכת מגילה
 בע"פ, יה"ר שיזכה לסיים
 את כל התורה, אכי"ר

אמלל שיר... תלמידי
 הת"ת בשירים
 ותשבחות בשירי אבא
 שלום שבזי צוק"ל

תפארת בנים

להורים היקרים!
 שאמכון יסדי אטאמין.
 ישפ כחכט אל השיתוף הפעולה
 הפורה באלא, ומהבצט קילוס הבורא
 יתפקי בפפס.
 שאחנן אקבל את כל פתקי ההפכות
 והאמנים הפפות שנאמרות בקול פט
 והשפה הפורה.
 יה"ר שנפאה כולנו הפכה הסאמנו.
 אפאות בניט ובני בניט יפאי ה'
 אפניט, אודיט ומהאליט אפצ'ר
 אטאמית.
13ות הרבנים

קילוס הבורא יתגדל
 זכה בהגרת המבצע
 התלמיד היקר
יוזבל לחבש נ"י
 יה"ר שיזכה לקלס לבורא
 לעד ולעולמי עד

חכמי תימן

הרב סאלם דוכן זצוק"ל

חי בתנעם לפני כמאה וחמישים שנה. תלמיד חכם וצדיק נסתר. ר' אברהם שחיב כינה אותו איש קדושי. כשבאו חולים לבקש ברכתו, היה מניח ידו על החולה ואומר 'הי ירפא חליד, לך לשלום'. היה ידוע כמי שברכותיו עושה פירות. בסוף ימיו לימד תינוקות של-בית רבו, ומלבד לימוד הפרשה כנהוג, לימד גם הלכות שחיטה. פטירתו היתה באורח מפליא ביותר אך אין כאן מקום לספרה. החמה עמדה מלשקוע ערב שבת, עד שחזרו המלומים מקבורתו.

זכותו תעמוד לנו
 ולכל ישראל

התודה...

למשפחת ינאי היקרה
 על הפרוספקטים של-תפילה
 לשמירת הלשון, ברוכים יהיו
 וכן לכל ידידיו היקרים
 התורמים והמסייעים החפצים

בעילום שמם

יתברר ברוחניות ובגשמיות
 ובכל מילי דמיטב

הברכה...

והשפע ממקור ברכה עליונה
 בכל הברכות האמורות בתורה
 לעמלי מערכת העלון
 הרה"ג **משה רצאגי** שליט"א
 רבני **הת"ת** שליט"א

הערות, הארות ותשובות לחידות
 ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
 או במייל:
 Nahari@enativ.com